

Boross György vasdiplomás erdőmérnök 1896–1993

Ismét gyászol egyesületünk. Legidősebb és legrégebbi tagunkat, a magyar erdőmérnökök doyenjét veszítettük el.

Boross György – belügyminiszterünk édesapja – augusztus 11-én Budapesten rövid szenvedés után hunyt el 97 éves korában, egy házi baleset következményeként. Öt hét múlva követte feleségét, akivel 67 évi boldog házasságban élt.

A millenium évében, 1896. szeptember 30-án született a Somogy vármegyei Visnyén. Mind édesapja, mind felesége családjá, több generációra visszatekintően, somogyi erdészcsalád volt.

1914-ben iratkozott be a selmecbányai Bányászati és Erdészeti Főiskola erdőmérnöki karára, de tanulmányai megkezdésében megakadályozta az első világháború. A somogyi 44-es gyalogezred tisztjeként megjárta, végigharcolta az orosz, a román és végül az olasz frontot, ahonnan 1918-ban hadnagyként tért haza. Kilenc hadi kitüntetést kapott, köztük az arany tiszti vitézségi érmet is.

A Selmecbányáról Sopronba áttelepült főiskolán 1919 tavaszán kezdte meg erdőmérnöki tanulmányait. Aktívan részt vett a főiskola újjáéledésében, az ifjúsági sportban és a soproni társadalmi életben.

Boross Györgynek 1921 őszén jelentős szerepe volt a soproni népszavazás előkészítésében, megszervezésében és lebonyolításában, az osztrák propagandista ügynökök elhárításában. E tevékenységéért 1922-ben magas kitüntetésben részesült.

Erdőmérnöki diplomáját 1924-ben a Kaán Károly államtitkár által vezetett államvizsga-bizottság előtt szerezte meg.

Praktizálni hazatért Somogyba. A gróf Somsich uradalom erdő-tisztjeként dolgozott a szülőföld és az erdők iránti mélyszéles szeretettel és nagy eredménnyel. A somogyi kopár homoktalajok erdősítése terén nagy eredményeket ért el, és országos szaktekin-télyre tett szert. 1200 kh területen telepített új erdőt. Ezek közül híressé vált a Szócénypuszta körüli erdőtelepítése.

Szakmai tekintélyét bizonyítja, hogy 1928-tól 1940-ig Somogy vármegyei erdészeti törvényszéki és bankszakértői, a magánerdő-birtokosok részére szaktanácsadói feladatokat látott el.

Az 1945. évi földreform során a magánerdőket államosították. Ettől kezdve Boross György a Nagybjajomi Erdőgazdálkodás vezetője, majd pedig a MALLERD kaposvári erdőgazdálkodásán kereskedelmi osztályvezető lett. 1947-től 1950-ig Szegeden erdő-gazdát, 1950-ben politikai okból el kellett hagynia – mint akkor anyai kollégája szintén – szeretett szakmáját. Emiatt három éven át Szegeden az Építőipari Technikum tanára. 1953-ban Budapestre hívták, ahol az akkor szervezett Erdőgazdasági Tervező Iroda építési osztályának vezetője lett. Innen ment 1966-ban nyugdíjba.

Augusztus 28-án, a Somogy megyei Nagybjajomban, nagy rész-vét mellett temették el a családi kriptába. Temetésén az Erdészeti és Faipari Egyetemet *Kosztka Miklós* tanszékvezető egyetemi tanár, egyesületünket *Barátossy Gábor* főtitkár, a Budapesten és környékén élő bánya-, kohó- és erdőmérnök öregdiákok klubját e megemlékezés írója képviselte. A temetésen részt vett a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium képviselőjében *dr. Tarján Lászlóné* okl. erdőmérnök, politikai államtitkár, a somogyi erdészek részéről a kaposvári erdőgazdálkodás vezetője és a nagy-bajomi erdészet küldöttsége. A koporsó mellett a nagybjajomi erdészek díszországa állt, akik a kriptáig vállukon vitték a koporsót, amelyet a róm. katolikus egyházi szertartás után az erdész himnusz dallamai és háromszoros díszsörtűz közepette helyeztek el örök nyugalomra.

Hosszú élete és pályafutása során számos polgári kitüntetésben részesült.

Első kitüntetését a már említett soproni sikeres népszavazásért 1922-ben kapta.

A soproni egyetemről 1974-ben arany-, 1984-ben gyémánt-, 1989-ben vasdiplomát kapott és 1994-ben lett volna esedékes a rubin diploma... Sajnos ezt már nem érthette meg. 1991-ben Vadaszkupa kitüntetést is kapott.

Egyesületünkől 1990-ben Diploma Honoris-t és díszoklevelet kapott fél évszázadot betöltött egyesületi tagsága után. 1992-ben megkapta a Kaán Károly emlékérmét élete eredményes, kiemelkedő szakmai munkásságáért.

A MTESZ-től 1988-ban a gróf Széchenyi István emlékérem ki-tüntetést kapta. 1978-ban Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntetés-ben részesült.

Egyesületünknek 1924 óta, vagyis 69 éven át volt aktív, húsz éven át választmányi tagja. 1986-tól a Szeniorok Tanácsának dísz-elnöke.

A MTESZ-ben az Agrárszakemberek Klubjában erdészeti ismeretterjesztőként aktívan és eredményesen tevékenykedett.

Életrajzát archív video felvétel készült és több rádióriport, interjú magnószalagon rögzítette hangját és visszaemlékezéseit.

Ósi szülőföldjén nyugodjék békében!

Hábel György

okl. erdő- és közlekedési mérnök

CSEH JÁNOS emlékeztére 1922–1993

Cseh János 1922-ben Mezőhegyesen született. Édesapja tehe-nésgazda volt a Mezőhegyesi Állami Ménesbirtokon. Jóeszű gyermek lévén – tanítója ösztönzésére – szülei mindent elkövettek, hogy taníttassák. Reményekkel teli életútja azonban hamar megtört édesapja korai halála miatt. Ezért tanulmányait be kellett fejeznie, és 15 éves korában a Mezőhegyesi Állami Ménesbirtokon először magtárosként, majd írnokként helyezkedett el. Így mint család-fenntartó, gondoskodott két huga neveltetéséről.

A katonaságtól leszerelve, 1946-ban a Debreceni Erdőgazdát-ság központjába került mint személyügyi előadó, majd pénztáros. Közben megnősült, három gyermekük született.

1950-ben letette az erdész szakvizsgát, 1954-ben pedig a képe-sített könyvelői vizsgát.

1960-82-ig, nyugdíjazásáig az erdőfelügyelőség szervezeteinek állományában, szolnoki munkahellyel, mint műszaki előadó dol-gozott. Vagyis 32 éven keresztül Szolnokon, 10 éven át az erdő-gazdaságnál, 22 éven keresztül pedig az erdőfelügyelőségnél szol-gálta az alföldi erdők ügyét.

Szerelmese volt az erdőknek, a természetnek, munkáját hivatás-nak tekintette. Vidám alaptermészetű lévén, sok barátságra tett szert. Ismerősei, volt munkatársai szívesen emlékeznek a vele átélt sok vidám esetre.

Emlékét családtagjai, munkatársai, barátai és ismerősei kegye-lettel és szeretettel megőrzik.

Milota Erik

Ez év szeptember 17-én temették el **dr. Szóka Gyula** erdőmér-nököt a keszthelyi Új-Köztemetőben. 1953-ban szerzett erdőmér-nöki oklevelet, majd az egykori Erdészeti Építővállalat keszthelyi kirendeltségét vezette. A vállalat feloszlása után különböző mű-szaki beosztásokban dolgozott, legutóbb a Keszthelyi Agrártudo-mányi Egyetemen. Itt oktatói státust is kapott, docensi minőségben dolgozott nyugdíjaztatásáig. 63 éves korában távozott az élők so-rából.

E havi számunk szerzői

Alpár Tibor	szakértő	Szombathely
Balsay Endre	erdőmérnök	KEFAG
Balsay Sándor	erdőmérnök	KEFAG
Kárpáti László	term.véd.ig.	Sopron
Kató Pál	erdőmérnök	Győr
Kertész József	OEE	Visegrád
Kocsis László	vízügy	KEFAG
Kovács Mihály	erdőmérnök	Csorna
Köveskúti György	erdőmérnök	Budapest
Mészáros Béla	képviselő	SZDSZ
Pápai Gábor	OEE	Budapest
Pechtol István	erdőmérnök	Győr
Reményfy László	erdőmérnök	Eger
Szebeni Sándor	ETI	Miskolc
Szedlák Tamás	erdőtervező	Veszprém
Tompa Károly	erdőmérnök	Sopron
Varga Endre	erdőmérnök	KEFAG
Veperdi Gábor	ERTI	Budapest